

Arrest

nr. 158 192 van 10 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 25 september 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 11 september 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MANZANZA, die loco advocaat H. MULENDA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDHI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op niet nader te bepalen datum toe op Belgisch grondgebied.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 11 mei 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Naar aanleiding van het beroep dat verzoekster tegen deze beslissing instelde, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 9 augustus 2012 de afstand van het geding vastgesteld (RvV 9 augustus 2012, nrX).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 december 2012 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Uit niets blijkt dat deze beslissing werd aangevochten.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 11 september 2013 wederom een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Mevrouw

naam: D.(...), V.(...)

voornaam: /

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Servië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

uiterlijk op 11.09.2013

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7:

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

X 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.

Artikel 74/14:

X artikel 74/14 §3, 1 °: er bestaat een risico op onderduiken

X artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor verdachte handelingen (aanwezig in appartementsgebouw in het bezit van inbrekersmateriaal);

PV nr AN.45.LB.128659/2013 van de politie van Antwerpen.

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België.

Betrokkene heeft het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 3 jaar dat haar betekend werd op 12.11 (sic).2012, niet gerespecteerd.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*).

2.2. Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969). De vereiste dat het belang wettig moet zijn betekent dat de verzoeker met de nietigverklaring een voordeel nastreeft dat hij, gelet op de toepasselijke rechtsregels, wettig kan verkrijgen (RvS 8 april 2011, nr. 212 579).

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster geen beroep instelde tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 12 december 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten

met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Bijgevolg is het inreisverbod, dat op 12 december 2012 te Sint-Lambrechts-Woluwe aan verzoekster werd betekend en dat werd opgelegd voor een termijn van 3 jaar, definitief geworden. Een definitief geworden inreisverbod verbiedt aan verzoekster “de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten” voor een termijn van 3 jaar. Verzoekster kan bijgevolg op heden geen wettig belang doen gelden bij haar vordering die gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 11 september 2013 aangezien de finaliteit van dit beroep, met name het eventueel gedogen van verzoekster op Belgisch grondgebied, manifest zou indruisen tegen het definitief geworden inreisverbod.

2.4. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadsvrouw geconfronteerd met deze vaststellingen. De raadsvrouw deelde mee dat zij enkel instructie had om te verwijzen naar het verzoekschrift. Dit verzoekschrift bevat echter geen uiteenzetting betreffende (de wettigheid van) het belang. De raadsvrouw van de verwerende partij trad het standpunt van de Raad inzake het gebrek aan legitimiteit van het belang bij.

2.5. Het beroep is niet ontvankelijk wegens het gebrek aan een wettig belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN